

Боледуватъ ли бубитъ?

Както видѣхме, бубитъ изискватъ голѣма чистота и нѣжностъ при отгледването имъ. Всѣки бубовъдъ — голѣмъ и малъкъ, трѣбва да знае, че копринената буба е податлива на много болести и често страда, както: растенията, животните пѣкъ и човѣкъ.

Описватъ се главно четири по-опасни болести, отъ които най-много се заразяватъ бубитъ. Заразата може да нападне самото бубено яйце, червейчето, кавайдата или пѣкъ пеперудата.

Една отъ тѣзи болести е така наречената *Либринъ*, или загниване на бубитъ и умирането имъ преди да сѫ се завили на пашкулче.

Тази болесть (пибринъ) правила грозни пакости въ миналото, но единъ отъ ученитѣ, великани на човѣчеството — французинътъ Луй-Пастьоръ, въ 1865 год. 26 юни, открилъ причината на болестта. Той показалъ начинъ, по който да се запазватъ бубитъ и да даватъ добри пашкули.

Заразата на тази болесть Луй Пастьоръ открилъ въ самото бубено семе и затова се заель да се създава здраво бубено семе.

Отъ тогава тази болесть намалява и днесъ е почти на изчезване.

Друга болесть е тифусътъ или stomашната болесть по бубитъ (флашериата).

При тази болесть бубитъ почерняватъ, ако сѫ се покачили по метлите, закачать се съ по нѣколко копринени нишки, увисватъ съ главите надолу и умиратъ. Такива буби меришатъ лошо — отвратително. Пакостта отъ тази болесть е голѣма, защото, ако и да се завиятъ понѣкога пашкули отъ такива буби, то коприната е много долнокачествена. — Трета болесть е едно особено плесенязване на бубитъ (мускардина) и най-после ще споменемъ болестта *жълтеница*.

Жълтеницата (млѣчницата) е една съпътница на почти всички наши бубарници. Тази болесть превръща бубитъ въ едни жълти, затлъстени червеи, които се и не качватъ по метлите за завиване. На